

אמיר לא עשתה חשבון לאיש. היא השתוללה להנאתה, פרצה אל מרכז האולם והחלה מחקה את עמיתותיה. גם זה לא הועיל, ולרגע קט דומה היה שחלקו ההי-תולי המתוכנן של הערב לא יעלה יפה, ולו מסיבה אחת: במסיבה מקורית זו היה רוב מכריע לנשים. גברים היו בודדים בלבד. משום כך גם קצת קשה היה לצאת במחול. המוזמנים הספורים ממין זכר נחטפו מייד אל רחבת-הריקודים, אך לא הספיקו כדי למלאה.

בשלב זה כבר יכלו הצלמים להתחיל במלאכתם. פרצופים "מכוערים" נמצאו להם סוף-סוף בשפע: מי משיעמום, מי מאכזבה, ומשה דיין הסתובב בין הגברים והפציר: "בהייכום, הדוגמניות מתות לאיזה גבו, עשו משהו!" גם בעלי-הבית, הפירסומאים זאב שפייר ואמיר איילון, לא התלהבו. הם הכירו רק בקושי את מוזמנותיהם הרבות, והטרידה אותם רק בעייה אחת: "מי יסדר אחר-כך את הבלאגן הזה?"

ואז, אף-על-פי-כן ולמרות הכל, הל שינוי מפתיע. המשקאות, שהוגשו ביד רבה, עשו כנראה את שלהם. החיוכים הקפואים הפשירו ומצב-הרוח השתפר פלאים. הקראות, שכולן הכירו את כולן, פתחו במיבצע שהיה אמור להיות את מסמר הערב: עיווי פרצופים כללי. הן התחלקו לזוגות ופרצו בריקודים סועים, השתחררו מן המוסכמות המיקצועיים ותפסו עליות, וקולות השימחה הרמים החלו מנסרים בחלל רחוב קדם ביפו.

מיכל אור

דיילת אוויר ב"אליעל ודוגמ" ובעליצותה הרבה.

מכוערות!

זאת ידע, הן נתונות בלחץ עצום. עיני הקהל בוחנות כל תנועה שלהן ומבקרות אותה. גם לחץ הזמן והצורך להחליף תלבושות ללא-הרף, מתיש, ואלה המצו-טלמות לתצלומי-פירסומת יודעות היטב מה גדול המאמץ שבביצוע אינסופי, שוב ושוב, של הוראות הצלם. ומשה דיין ידע שתכופות מאד, מעבר לחיוך הקורן מס' תורים רצונות סותרים לחלוטין: השק אדיר לקום ולהשליך הכל, לצעוק, לעוות את הפנים, להשתולל ולפרוק את המתח העצום.

משה דיין ביקש, הפעם, לראות את הדוגמניות ולהראותן ב"מערומיהן" ה-אמיתיים: הצד הזוהר קצת פחות, זה של מאחורי-הקלעים. הוא הגדיר את הערב כ"מסיבת המכוערות", אבל זה לא עזר.

"אתן עובדות עם קהל וצלמים המתי-שים אתכן," נשא משה דיין את דברו מעל החדר המואר. "אבל לפעמים, או בעצם תמיד, יש לכן חשק לזרוק הכל ולהתחיל להשתולל. לשכוח לרגע את הופעתכן המרשימה, את היופי והזוהר, ולעשות פרצוף מכוער — אבל אמיתי — שיביע כל מה שיש לכן בפנים נגד אלה המבקשים לראות בכן בובות. משהו, בערך כמו זה..." והוא עיווה את פניו, לקול הצחוק הכללי, אך בקשתו אל היפהפיות להדגים באופן מעשי את דבריו, נפלג על אוזניים אטומות. הן אינן רגילות לתת דרוך לתחושותיהן האמיתיות מול עדשות המצלמה ועיני הקהל.

הצלמים שנכחו במקום, שנדרכו לצלם את "הפרצופים המכוערים" הצפויים — נותרו חסרי-מעש. רק הדוגמנית שלומית

אלי ישראלי הגיע גם הוא למסיבה, וסבב בין היפהפיות כשהוא פוזל ללא-הרף ומעווה את פניו בהתאם לבחורות.

לשון בחוץ

בין היפהפיות הרבות שקישטו את הבית העתיק ביפו, שבו נערכה המסיבה, ניראו בחורות מעטות בלבד שאינן שייכות לעולם הדוגמנות. דווקא הן לא היסטו לעשות פרצוף מצחיק או להוציא לשון מול המצלמה.